

get til gennemførelse af begrænsninger i adgangen til at købe afgiftsfri petroleum i 10-liters dunke.

Ifølge W. E. v. Eyben kan begrænsninger gennemføres administrativt af skatteministeren uden Folketingets mellemkomst.

Det fremgår af redaktionens bemærkninger til artiklen, at den er skrevet før det nye politiske forlig om petroleumsafgiften og indkaldelsen af Folketinget til gennemførelse af forliget.

W. E. v. Eyben støtter sin opfattelse på, at selv om loven om afgiftsfritagelse for petroleum i 10-liters dunke efter sin ordlyd gælder alle, så var det en klar forudsætning under lovforslaget, at loven kun ville blive anvendt af bestemte økonomisk svagt stillede personer.

W. E. v. Eyben anfører, at den slags forudsætninger efter gældende ret kan »sejre« over lovteksten.

Som hjemmel for skatteministeren til administrativt at begrænse adgangen til at købe afgiftsfri petroleum i 10-liters dunke anfører W. E. v. Eyben olieafgiftslovens § 28.

Ifølge denne bestemmelses stk. 8 kan skatteministeren fastsætte de fornødne regler til gennemførelse af loven.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at en gennemførelse af petroleumsafgiften ifølge grundlovens § 43 kun kan ske ved lov og ikke administrativt ved bekendtgørelse eller på anden måde som forudsat i W. E. v. Eybens artikel.

Ifølge grundlovens § 43, 1. led, kan ingen skat pålægges, forandres eller ophæves uden ved lov.

Ved »skat« forstås i almindelighed enhver offentligretlig bestemt ydelse til det offentlige, der ikke kan ses under synspunkt af at være vederlag for en speciel modydelse fra det offentlige side, jf. Alf Ross, Dansk Statsforfatningsret, 3. udgave v. Ole Espersen, side 838.

En petroleumsafgift som den omhandlede falder således klart ind under begrebet »skat« i grundlovens forstand.

Det er i den statsretlige litteratur nu almindeligt antaget, at bestemmelsen i grundlovens § 43 indeholder et bemyndigelsesforbud, således at regulering af skatter kun kan ske ved lov, jf. Poul Andersen, Dansk Statsforfatningsret (1954) side 552, der er uddybet i Poul Andersens responsum i Folketingstidende 1956-57, tillæg B, sp. 527 ff, Alf Ross, a.st., side 488, jf.

side 836, og Max Sørensen, Statsforfatningsret (2. udgave v. Peter Germer), side 205 ff og 250 f.

Bestemmelsen i grundlovens § 43 er dog ikke til hinder for, at regler, som ikke vedrører skattebyrden, men kun den administrative ordning af påligning og opkrævning, træffes administrativt i henhold til bemyndigelse i lov, jf. Max Sørensen, a.st., side 207, og tilsvarende Alf Ross, a.st., side 836.

I det foreliggende tilfælde er der dog ikke tale om sådanne rent administrative gennemførelsesskridt, men, således som lovforslaget er lagt frem, om en egentlig afgiftspålæggelse.

Der kan således ikke antages at være hjemmel i den af W. E. v. Eyben omtalte bestemmelse i olieafgiftslovens § 28 til ved bekendtgørelse at fastsætte afgift for noget, som ved lov er meddelt afgiftsfritagelse.

Der vil heller ikke, som W. E. v. Eyben lægger op til, være hjemmel til administrativt at fastsætte begrænsninger med hensyn til den personkreds, som ved loven er meddelt afgiftsfritagelse.

En sådan begrænsning af personkredsen vil reelt indebære en afgiftspålæggelse for den udelukkede personkreds, og for at være i overensstemmelse med grundlovens § 43 kan det derfor efter Justitsministeriets opfattelse kun ske ved lov.

Hans Engell

Spørgsmål:

Ordlyden udbedes af den danske bestemmelse – der bestrides af EF-Kommissionen – om, at fyringsolie ikke kan indføres som rejsegods ud over 10 liter pr. rejse.

Svar:

Der vedlægges uddrag af rejsegodsbekendtgørelsen, der i § 4, stk. 3, indeholder 10-liter reglen for brændstof. § 4 i Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 58 af 20. januar 1989 om told- og afgiftsfrihed for rejsegods m.v. har følgende ordlyd:

»Afgiftsfrihed for andre varer

§ 4. Ved indrejse i toldområdet kan rejsende afgiftsfrit medføre andre varer end de i §§ 1-3 omhandlede i følgende omfang: